

Styrken i pakten. Vi har tid!

- **Som** fredags kveld- «til døden skiller oss». Sterkt! Innviet og villet av Gud. Lever i Guds vilje. Ekteskapet er Hans vilje.
 - **Poeng:** vi har tid. Ting trenger ikke være helt på stell! Senk skuldrene.
 - Emil: «Du och jag, Alfred. Du och jag» Dette varer liksom i all uoverskuelig fremtid. Vi ordner dette sammen.
 - Ikke meningen å slå beina under å ta tak i ting! Men come on- dette er vårt ekteskap. Vi må ta ting i vårt tempo. Ikke etter andres mal, forventning og standard.
 - Vi trenger nemlig tid! Farmor og farfars ekteskap: trengte 15 år for å bli godt vant(!) Hadde det holdt om de hadde levd i dag? Kultur og samfunnsforventninger spiller inn. Desto viktigere: vi har lovet for hverandre ovenfor Gud!
 - Hun lovte det ovenfor Gud. Han sa det ovenfor Gud.
- Samboende venn i huskjøp- usikkert, visste jo ikke hvordan det kunne gå.
 - **Kjærlighet** i ekteskapet (pakt) er per definisjon annerledes, og vi vet jo at det er slik!
 - Hvem er det man virkelig tør å være seg selv sammen med?! Det måtte jo være en person som har sagt/offentlig proklamert at vedkommende uansett ikke forlater deg. Uavhengig av hvordan helsen vår utvikler seg, interessene går, hvordan kjemien stemmer, hvordan sexlivet vårt blir, ... Først da kan vi virkelig være trygg på at jeg kan være meg.
 - Og er ikke dette selve naturen i pakten- jo! Pakt er å love å elske, ikke bare når jeg føler for det, uavhengig av mine følelser.
 - Denne roen, tryggheten og stabiliteten, grunnmur, kan ikke komme utenfor en pakt.
- Det er faktisk dette vi som ektepar har lovet oss til. Det er sterkt og langsiktig. Vi har tid!